

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920200098
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6920200098.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v právnej veci žalobcu R. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. - K. XX, XXX XX U., právne zastúpeného JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom so sídlom Nám. SNP 70/36, 960 01 Zvolen, proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 811 02 Bratislava, o náhradu škody vo výške 2.900,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 17C/1/2020-155 zo dňa 01. júla 2020 takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.789,74 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.789,74 Eur od 21. 12. 2019 do zaplataenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a vo výroku o trovách konania (III. výrok) potvrdzuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 01. júla 2020 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.789,74 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.789,74 Eur od 21. 12. 2019 do zaplataenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok), vo zvyšku žalobu zamietol (II. výrok) a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,38 % (III. výrok). Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania bola náhrada škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím - uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Rimavskej Sobote zo dňa 31. 03. 2017 o vznesení obvinenia žalobcovi, ktorého sťažnosť voči uvedenému rozhodnutiu prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote uznesením zo 04. 05. 2017 zamietol. Žalobca bol v procesnej pozícii obžalovaného rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4T/21/2018 zo dňa 01. 08. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/124/2018 zo dňa 27. 11. 2018 spod obžaloby oslobodený.

1.1 Súd prvej inštancie mal preukázané, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Rimavskej Sobote zo dňa 31. 03. 2017 ČVS: ORP-412/1-VYS-RS-2016 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie za zločin krádeže a prečin poškodzovania cudzej veci formou spolupáchateľstva. Právny zástupca žalobcu podal dňa 21. 04. 2017 voči tomuto uzneseniu sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota zo dňa 04. 05. 2017 sp. zn. 2Pv/305/2016/6609-30 ako nedôvodná zamietnutá. Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/21/2018 zo dňa 01. 08. 2018 bol žalobca spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/124/2018 zo dňa 27. 11. 2018 bolo odvolanie

okresného prokurátora zamietnuté a rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť dňa 27. 11. 2018. Žiadosťou zo dňa 06. 09. 2019 žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Generálnu prokuratúru SR, ktorá podaním zo dňa 20. 12. 2019 konštatovala, že neboli zistené zákonné podmienky pre uspokojenie nároku žalobcu na náhradu škody, ktorú si uplatnil v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Na účet advokáta žalobcu v procesnej pozícii obžalovaného bolo dňa 03. 09. 2019 uhradených 2.900,- Eur, ktoré vyúčtoval advokát faktúrou č. 2019/014, splatnou 08. 08. 2019. Okresný súd aplikoval ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinného v čase vydania uznesenia o začatí trestného stíhania žalobcu dňa 31. 03. 2019 (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) ustanovujúceho objektívnu zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Škoda bola spôsobená vznesením obvinenia, sťažnosť proti uzneseniu bola zamietnutá prokurátorom, ktorý následne podal obžalobu. Okresný súd ustálil, že konať menom štátu je príslušná Generálna prokuratúra SR. Za nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda, súd prvej inštancie kvalifikoval uznesenie OR PZ v Rimavskej Sobote o vznesení obvinenia a rozhodnutie prokurátora Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote o zamietnutí sťažnosti obvineného proti tomuto uzneseniu (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.). Vychádzajúc z relevantnej judikatúry (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4MCdo 15/2009) konštatoval, že tieto rozhodnutia síce v trestnom konaní neboli zrušené, ale trestné konanie skončené oslobodením spod obžaloby sa posudzuje podľa § 5 zákona č. 514/2003 Z. z., kde treba prihliadnuť na konkrétne okolnosti a vychádzať z toho, že občan trestný čin nespáchal a trestné stíhanie nemalo byť ani začaté. Ide o zodpovednosť štátu za výsledok trestného konania, kde v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby možno považovať všetky predchádzajúce rozhodnutia v rámci trestného konania za nezákonné bez ich formálneho zrušenia príslušným orgánom, pretože vyslovením oslobodenia obžalovaného sa konštatuje nezákonnosť trestného stíhania. Podmienka predbežného prerokovania nároku na náhradu škody (§ 15 a § 16 zákona č. 514/2003 Z. z.) bola splnená.

1.2 Pri rozhodovaní o výške uplatneného nároku okresný súd aplikoval ustanovenie § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. a vyhlášku č. 655/2004 Z. z., podľa § 1 ods. 2 ktorej sa odmena advokáta stanovuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode o určení odmeny advokáta, použijú sa ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene. Žalobca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia na základe odmeny dohodnutej zmluvne čiastkou 2.900,- Eur. Okresný súd uviedol, že v zmysle § 18 ods. 3 uvedeného zákona sa odmena za zastupovanie určí ako tarifná, čím sa predíde, aby si poškodený dohodol s právnym zástupcom odmenu vo výške nezodpovedajúcej poskytnutej právnej službe a spôsobujúcej druhej strane škodu vo väčšej hodnote. Právny zástupca žalobcu k vyjadreniu zo dňa 04. 03. 2020 pripojil špecifikáciu úkonov právnej pomoci a prepočet tarifnej odmeny a výdavkov za obhajobu vo výške 3.154,11 Eur (dňa 21. 04. 2017 prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady vo výške 110,50 Eur + režijný paušál (RP) 8,84 Eur + 20% DPH a sťažnosť obvineného vo výške 110,50 Eur + RP 8,84 Eur + 20% DPH, 30. 06. 2017 výsluch sv. L. M. RS 110,50 Eur + RP 8,84 Eur + cestovné ZV - RS a späť 42,35 Eur + náhrada za stratu času 6 x 14,73 Eur za každú polhodinu + 20% DPH, dňa 13. 07. 2017 porada II. vo výške 110,50 Eur + RP 8,84 Eur, 07. 08. 2017 výsluch obvineného M. 110,50 Eur + RP 8,84 Eur + cestovné ZV - Buzitka a späť 35,40 Eur + náhrada za stratu času 4 x 14,73 Eur za každú polhodinu + 20% DPH, 14. 08. 2017 výsluch obvineného M. M. + konfrontácia obvinených + výsluch A. M. /2 úkony pr. služby/ vo výške 221,- Eur + RP 8,84 Eur + cestovné ZV - Filakovo a späť 36,05 Eur + náhrada za stratu času 4 x 14,73 Eur za každú polhodinu + 20% DPH, 01. 03. 2018 za dôkazný návrh 115,13 Eur + RP 9,21 Eur + 20% DPH, 16. 05. 2018 vyjadrenie a návrh vo výške 115,13 Eur + RP 9,21 Eur + 20% DPH, 18. 05. 2018 porada III. vo výške 115,13 Eur + RP 9,21 Eur + 20% DPH, dňa 24. 05. 2018 za HP 115,13 Eur + RP 9,21 Eur + cestovné ZV - RS a späť 44,04 Eur + náhrada za stratu času 6 x 15,35 Eur za každú polhodinu + 20% DPH, dňa 14. 06. 2018 HP nemerit. 1/4 vo výške 28,78 Eur + RP 9,21 Eur + cestovné ZV - RS a späť 44,04 Eur + náhrada za stratu času 6 x 15,35 Eur za každú polhodinu + 20% DPH, 01. 08. 2018 HP vo výške 115,13 Eur + RP 9,21 Eur + cestovné ZV - RS a späť 44,04 Eur + náhrada za stratu času 6 x 15,35 Eur za každú polhodinu + 20% DPH, 08. 10. 2018 za poradu IV. 115,13 Eur + RP 9,21 Eur + 20% DPH, 10. 10. 2018 vyjadrenie k odvolaniu vo výške 115,13 Eur + RP 9,21 Eur + 20% DPH, 27. 11. 2018 za verejné zasadnutie KS v BB 115,13 Eur + RP 9,21 Eur + cestovné ZV - BB a späť 10,- Eur + náhrada za stratu času 2 x 15,35 Eur za každú polhodinu + 20% DPH). Okresný súd uviedol, že v súlade s § 12 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. predstavovala tarifná odmena za jeden úkon obhajoby v trestnej veci v roku 2017 sumu 97,62 Eur ako 1/8 výpočtového základu, ktorý pre rok 2013 predstavoval sumu 781,- Eur. Režijný paušál bol vo výške 8,84 Eur. V súlade s § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavovala tarifná odmena za jeden úkon obhajoby v trestnej veci žalobcu v roku 2018 sumu vo výške 100,50 Eur ako 1/8 výpočtového základu, ktorý bol pre rok

2014 vo výške 804,- Eur a režijný paušál bol vo výške 9,21 Eur. Okresný súd po dokazovaní vykonanom vyšetrovacím spisom a spisom sp. zn. 4T/21/2018 považoval za preukázané účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia spočívajúce v úkonoch právnej služby realizovaných v roku 2017 JUDr. Krnáčom, pri ktorých sa tarifná odmena určovala podľa § 14 vyhl. č. 655/2004 Z.z., a to: 21. 04. 2017 prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom 97,62 Eur + RP 8,84 Eur, 21.04.2017 sťažnosť - písomné podanie na súd 97,62 Eur + RP 8,84 Eur, 30. 06. 2017 výsluch svedka L. M. 97,62 Eur + RP 8,84 Eur + cestovné 41,81 Eur + náhrada za stratu času 88,38 Eur, 13. 07. 2017 porada č. II. 65,08 Eur + RP 8,84 Eur, 07. 08. 2017 výsluch obv. Tyralu 97,62 Eur + RP 8,84 Eur + cestovné 34,94 Eur + náhrada za stratu času 58,92 Eur, 14. 08. 2017 výsluch obv. M., konfrontácia obvinených a výsluch svedka A. M. 195,24 Eur (úkony za sebou nadväzujúce trvajúce dlhšie ako 2 hodiny, teda odmena vo výške základnej sadzby patrila obhajcovi za každé začaté 2 hodiny) + RP 8,84 Eur + cestovné 35,51 Eur + náhrada za stratu času 58,92 Eur. V roku 2018 boli v súvislosti s obhajobou žalobcu v trestnom konaní preukázané a účelne vykonané nasledovné úkony právnej služby, pri ktorých sa tarifná odmena určovala podľa § 14 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.: 05. 01. 2018 návrh na vykonanie dokazovania 50,25 Eur a RP 9,21 Eur, 01. 03. 2018 dôkazný návrh 50,25 Eur a RP 9,21 Eur, 16. 05. 2018 vyjadrenie - písomné podanie na súd 100,50 Eur a RP 9,21 Eur, 18. 05. 2018 porada č. III. 67,- Eur a RP 9,21 Eur, 24. 05. 2018 hlavné pojednávanie 100,50 Eur a RP 9,21 Eur + cestovné 43,67 Eur + náhrada za stratu času 92,10 Eur, 14. 06. 2018 odročené hlavné pojednávanie 25,12 Eur a RP 9,21 Eur + cestovné 43,67 Eur + náhrada za stratu času 92,10 Eur, 01. 08. 2018 hlavné pojednávanie 100,50 Eur a RP 9,21 Eur + cestovné 43,67 Eur + náhrada za stratu času 92,10 Eur, 18. 05. 2018 porada č. IV 67,- Eur a RP 9,21 Eur, 10. 10. 2018 vyjadrenie k odvolaniu 100,50 Eur + RP 9,21 Eur, 27. 11. 2018 účasť na verejnom zasadnutí na KS v BB 100,50 Eur a RP 9,21 Eur + cestovné 10,24 Eur + náhrada za stratu času 30,70 Eur, spolu za roky 2017 a 2018 2.324,79 Eur + 20% DPH 464,95, celkovo 2.789,74 Eur. Náhradu cestovných výdavkov súd prvej inštancie priznal za: 30. 06. 2017 ZV - RS - späť 41,81 Eur (169,4 km x 5,8L/100km x 1,1) + (0,183 x 169,4km), 07. 08. 2017 ZV - Buzitka a späť (141,6km x 5,8L/100km x 1,1) + (0,183 x 141,6km) = 34,94 Eur, 14. 08. 2017 ZV - Filákov a späť 35,51 Eur (144,2km x 5,8L/100 x 1,09) + (0,183 x 144,2km), 24. 05. 2018 ZV - RS a späť spolu 43,67 Eur (169,4km x 5,8L/100km x 1,29) + (0,183 x 169,4km), 14. 06. 2018 ZV - RS a späť (169,4km x 5,8L/100km x 1,29) + (0,183 x 169,4km) spolu 43,67 Eur, 01. 08. 2018 ZV - RS a späť 43,67 Eur (169,4km x 5,8L/100km x 1,29) + (0,183 x 169,4km), 27. 11. 2018 ZV - BB a späť 10,24 Eur (40km x 5,8L/100km x 1,26) + (0,183 x 40km), celkovo 253,51 Eur a 20% DPH 50,70 Eur. Okresný súd uzavrel, že žalobcovi na trovách právneho zastúpenia uhradených JUDr. Krnáčovi vznikla škoda vo výške 2.900,- Eur, avšak preukázané vzniknuté trovy právneho zastúpenia spočívajúce v úkonoch právnej služby, režijných paušáloch, cestovnom a náhrade za stratu času za roky 2017 a 2018 boli spolu len vo výške 2.789,74 Eur, ktoré mu aj priznal a vo zvyšku žalobu zamietol. Okresný súd uviedol, že doplnením úkonu - návrh na vykonanie dokazovania z 05. 01. 2018 do špecifikácie trov konania na pojednávaní, ktorý bol podľa spisovej dokumentácie skutočne vykonaný, nie je zmenou žaloby (nerozširuje uplatnené právo, ani neuplatňuje iné právo).

1.3 Nakoľko sa žalovaná nesplnením peňažného záväzku dostala do omeškania, žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom bolo vydané odmietajúce stanovisko žalovanej. Výška úroku z omeškania bola v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. č. 87/1995 Z.z. určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, zvýšenej o 5 percentuálnych bodov. Okresný súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.789,74 Eur od 21. 12. 2019 do zaplatenia.

1.4 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). V spore bol úspešnejší žalobca (96,19%), žalovaná bola úspešnejšia menej (3,81%). Okresný súd preto priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu v spore, t.j. 92,38% (96,19 - 3,81). O výške náhrady účelne vynaložených trov konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Proti výroku, ktorým okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.789,74 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.789,74 Eur od 21. 12. 2019 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a proti výroku o trovách konania (III. výrok) podala odvolanie žalovaná z dôvodov upravených v § 365 ods. 1 písm. d), h) C. s. p.. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol s nepriznaním nároku na náhradu trov konania žalobcovi.

2.1 K existencii odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) C. s. p. žalovaná (ďalej aj „odvolateľka“) uviedla, že žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a žalobou si žalobca uplatňoval náhradu škody vo výške vynaložených trov právneho zastúpenia vyčíslených ako paušálna odmena, hoci podľa § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. sa vychádza z tarifnej odmeny určenej v § 9 - § 14 vyhl. č. 655/2004 Z. z. (R 17/2018). Namietla, že žalobca na pojednávaní 03. 06. 2020 zmenil právny základ žaloby z pôvodnej zmluvnej odmeny na tarifnú odmenu, čo považuje za uplatnenie iného práva, preto mal súd prvej inštancie rozhodnúť o zmene žaloby. Nestotožnila sa so záverom súdu prvej inštancie, že právny zástupca žalobcu na pojednávaní do špecifikácie trov konania iba doplnil úkon z 05. 01. 2018. Podľa odvolateľky ide o inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, konkrétne priznanie práva nad rámec práva uplatneného v žalobe (ultra petitum). Súdu prvej inštancie vytkla, že na základe vlastnej iniciatívy fakticky prepočítal tarifnú odmenu v zmysle vyhlášky a žalobcovi priznal nárok na náhradu sumy 2.789,74 Eur s úrokom z omeškania.

2.1.1 Odvolateľka poukázala na to, že v konaní pred súdom prvej inštancie namietala vecnú nesprávnosť uplatneného nároku vo vzťahu k úkonom, ktorých sa žalobca nezúčastnil. Doklad o uskutočnení porád žalobca súdu predložil krátkou cestou až na pojednávaní 03. 06. 2020.

2.2 Nesprávnosť právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. odvolateľka videla v závere súdu prvej inštancie o naplnení podmienky zrušenia alebo zmeny rozhodnutia, ktorým bola škoda spôsobená, z dôvodu nezákonnosti príslušným orgánom. Rozhodnutie NS SR sp. zn. 4MCdo 15/2009 dopadá podľa odvolateľky na odlišnú procesnú situáciu. Zdôraznila povinnosť prokurátora zastaviť trestné stíhanie (§ 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), keď je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený. Dôvodom na oslobodenie spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c) Trestného poriadku nie je prípad, kedy je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený, ale prípad, kedy nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Ak je v prípravnom konaní nie preukázané, že je nepochybné, že skutok nespáchal obžalovaný, prokurátor v zmysle obžalovacej zásady obžalobu na súd musí podať; v prípade existujúcich pochybností, či skutok spáchal obvinený nemá možnosť rozhodnúť o zastavení trestného stíhania. Zdôraznil, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 53/93). Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného konania ukazujú, že nejde o trestný čin a podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania (uznesenie NS SR sp. zn. 4MCdo 15/2009). Odvolateľka zdôraznila, že rovnaké závery nemožno bez ďalšieho vzťahovať na všetky prípady oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku (napr. ak súd oslobodzuje obžalovaného spod obžaloby po zmene dôkaznej situácie od podania žaloby tak, že nemožno preukázať, že skutok spáchal obžalovaný, aj keď doposiaľ získané dôkazy tomu nasvedčovali, ako to bolo aj vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 4T/21/2018. Okresný aj odvolací súd konštatovali existenciu dôkazov svedčiacich v neprospech obžalovaného, ktoré však vyhodnotili ako nepostačujúce a bez ďalších dôkazov považovali za nevyhnutné rozhodnúť podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku. Nedospeli však k záveru, že skutok nespáchal obžalovaný, v občianskom súdom konaní žalobca. Poukázala na dôkaz vykonaný v trestnom konaní, ktorý preukazoval vinu žalobcu (výpoveď odsúdeného M.L. stíhaného ako spoluobvineného).

2.2.1 Ak by mal zákonodarca v úmysle aj odškodnenie osôb, voči ktorým len bolo vznesené obvinenie a boli následne spod obžaloby oslobodené (resp. trestné stíhanie bolo zastavené) upraviť by to obdobne ako v § 8 ods. 5 písm. b) zák. č. 514/2003 Z. z. v prípade väzby. Ak by mal zákonodarca v úmysle odškodňovať aj osoby v pozícii žalobcu, neupravil by osobitne prípady nezákonnej väzby. V prípade akceptovania výkladu žalobcu by § 8 zák. č. 514/2003 Z. z. strácal význam, pretože situácie v ňom upravené by stačilo zovšeobecniť na úpravu, že každý oslobodený spod obžaloby má právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o vznesení obvinenia. Úmyslom zákonodarcu vzhľadom na úpravu prípadov odškodnenia spôsobom uvedeným v § 8 zák. č. 514/2003 Z. z. bolo špecifikovať len situácie, kedy vedenie trestného stíhania malo na osobu obvineného konkrétne nepriaznivé následky (väzba), ktoré považuje za hodné odškodnenia. Zdôraznil, že súd rozhodujúci o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím nemá oprávnenie na vyslovenie nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia; k jeho zrušeniu môže dôjsť v sťažnostnom konaní podľa § 185 Trestného poriadku a nasl. Uvedené rozhodnutie nebolo zrušené ani Ústavným súdom SR v konaní o individuálnej sťažnosti, ktorou by bolo namietané porušenie ústavných práv žalobcu.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch ako vecne aj právne kompatibilného aj z pohľadu práva strán na spravodlivý proces (riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia). Zdôraznil, že boli naplnené všetky atribúty zodpovednosti žalovanej za náhradu škody (protiprávna skutočnosť - nezákonné rozhodnutie o vznesení obvinenia), majetková ujma spočívajúca v nákladoch spojených s obhajobou a príčinná súvislosť medzi nimi. Rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 163/2013, na ktoré poukazuje žalovaná nie je súčasťou relevantnej a ustálenej judikatúry, posudzuje skutkovo a právne neidentickú vec podľa právnej úpravy predošlého zák. č. 58/1969 Zb. Rozhodujúce nie je ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Citoval zo záverov rozsudku NS SR sp. zn. 6MCdo 15/2009, zverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 2/2014 a poukázal na rozhodovaciu činnosť ÚS SR (III. ÚS 117/2006, I. ÚS 320/2016, I. ÚS 395/2016). Ustanovenie § 6 ods. 1 prvej vety zák. č. 514/2003 Z. z. nie je potrebné vykladať len gramaticky, ale aj systematicky a teleologicky. Z hľadiska teleologického výkladu nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zмене) namietaného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/120/2018. Uviedol, že ak sa štátu nepodarí pri realizácii zákonom zverenej rozsiahlej osobitnej právomoci realizovať trestnú politiku a trestné konania preukázať obvinenia vznesené voči fyzickým osobám, musí niesť objektívnu zodpovednosť za následky vyvolané takýmito stíhaním. Právna úprava objektívnej zodpovednosti štátu (napr. na rozdiel od objektívnej zodpovednosti prevádzkovateľa motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitou povahou tejto prevádzky) nepripúšťa možnosť vyvinenia. Zdôraznil deklaratórny, nie konštitutívny charakter rozhodnutia súdu o náhrade škody spôsobenej štátom pri výkone verejnej moci v civilnom procese (súd nerozhoduje o zrušení nezákonného rozhodnutia).

3.1 Predmetom sporu od počiatku konania bol nárok žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia ako poškodeného pri nezákonnom rozhodnutí a trestnom stíhaní, ktorý bol v celom konaní identický, nemenený a nemenný, so stabilným právnym základom. Právny zástupca žalobcu uviedol v konaní, že zmluvná odmena môže mať povahu paušálnej, podielovej, hodinovej, tarifnej alebo kombinovanej odmeny. V posudzovanej veci bola medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom dojednaná paušálna odmena. Ustanovenie § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. limituje skutočnú škodu hornou hranicou, ktorú stanovil ako tarifnú odmenu advokáta poskytovanú štátom v rámci tzv. povinnej obhajoby. Znamená to, že ak by zmluvná odmena uhradená advokátovi poškodenou osobou presiahla výšku tarifnej odmeny, môže si poškodený uplatňovať náhradu trov právneho zastúpenia len do výšky tarifnej odmeny za povinnú obhajobu. Žalobca označil vo vyjadrení k odvolaniu túto právnu úpravu za diskriminačnú voči poškodeným. On pri ustálení výšky žalobou uplatneného nároku rešpektoval všetky obmedzenia a redukcie. Okresnému súdu doložil presný rozsah jednotlivých úkonov právnej služby vykonaných v rámci obhajoby žalobcu, ktorý je zrejmý aj z obsahu trestného spisu v spojení so záznamami o vykonaných poradách medzi obhajcom a žalobcom. Podľa prevedenej kalkulácie si uplatnil nárok v menšej výške ako by predstavovala výška tarifnej odmeny za povinnú obhajobu. Rešpektoval aj právny názor okresného súdu týkajúci sa rozsahu vykonaných úkonov obhajoby a korekcie výšky škody ohraničenej sumou pripadajúcou na tarifnú odmenu a náklady.

3.2 Žalobca ďalej uviedol, že konajúci súd prvej inštancie dodržal všetky procesné ustanovenia a postupy, vrátane § 140 a 216 C. s. p. namietaných žalovanou. Poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12C/141/2014, Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C/33/2018, Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21C/17/2011 a 7C/72/2013, Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 23C/116/2016, či Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/120/2018, v ktorých si poškodení uplatňovali nárok na náhradu škody voči štátu titulom náhrady trov právneho zastúpenia zhodne ako v prejednanom spore a všeobecné súdy ich argumentáciu v plnom rozsahu akceptovali. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Odvolateľka sa v odvolacej replike v plnom rozsahu pridriavala písomného vyhotovenia odvolania zo 14. 07. 2020. Odvolacia duplika podaná nebola.

5. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C. s. p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario za

použitia § 177 ods. 2 písm. c) C. s. p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní žalovanej a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní (ne)došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.). Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie, ktoré je logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalovanej v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

6. Odvolateľka tvrdila existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), h) C. s. p.

6.1 Inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) C. s. p.) je procesná vada, ktorá nie je subsumovateľná pod ostatné odvolacie dôvody, pokiaľ mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. pochybenia pri vykonávaní dôkazov, porušenie povinnosti viazanosti súdu iným rozhodnutím). Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť súdneho rozhodnutia.

6.2 Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.) sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

7. Podstata odvolacej argumentácie odvolateľky vo vzťahu k existencii inej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) C. s. p.) spočívala v tom, že súd prvej inštancie priznal právo nad rámec práva uplatneného žalobou, teda rozhodol ultra petitem priznajúc náhradu trov právneho zastúpenia v pôvodnom trestnom konaní uplatnenú paušálnou odmenou.

7.1 Jednou zo základných podmienok začatia sporového konania je podanie žaloby (§ 131 C. s. p.). Medzi obligatórne náležitosti žaloby v zmysle § 132 ods. 1 C. s. p. patrí aj pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a žalobný návrh (tzv. petit). Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu a môže ho prekročiť a prisúdiť viac než čoho sa strany domáhajú iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 216 C. s. p.). Súd teda nesmie prisúdiť viac, ale tiež nesmie prisúdiť nič iné, no nie je viazaný právnym posúdením veci. Musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než akým bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 56/2012). Odvolací súd sa preto stotožňuje s tvrdením odvolateľky, že súd sa v sporovom konaní nemôže vecne zaoberať iným právnym vzťahom ani iným plnením (čo do druhu alebo výšky) než aké sú uvedené v žalobe a nemôže priznať plnenie iné ako je žiadané v petite. Odvolací súd upresňuje, že obsahom konečného návrhu (petitu) je určovaný predmet konania a skutkovými okolnosťami, ktorými je petit odôvodnený, je určený základ uplatneného nároku (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/290/2012). Predmetom konania vymedzeným v žalobe je náhrada škody spôsobenej orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci vydaním nezákonného rozhodnutia. Žaloba obsahuje základné skutkové tvrdenia smerujúce k preukázaniu opodstatnenosti tohto nároku aj z hľadiska všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o náhrade škody (tvrdené porušenie právnej povinnosti - existencia nezákonného rozhodnutia vydaného orgánom verejnej moci pri jej výkone, tvrdenie o vzniku škody ako majetkovej ujmy vzniknutej v majetkovej sfére žalobcu - trovy obhajoby vynaložené v trestnom konaní aj tvrdenie o existencii kauzálneho nexu medzi porušením právnej povinnosti a existenciou škody). Je pravdou, že ustanovenie § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. za súčasť trov konania považuje trovy právneho zastúpenia vo výške (tarifnej odmeny) ustanovenej osobitným predpisom. Odvolateľka správne poukázala na konštantnú judikatúru súdov SR, najmä rozhodnutie najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 402/2015 publikované ako judikát R 17/2018, v zmysle ktorého sa uhradzujú len účelne, či dôvodne vynaložené náklady v konaní, nie všetky náklady, ktoré účastník v konaní vynaložil. NS SR v tomto rozhodnutí konštatoval, že obsah základného práva obvineného na právnu pomoc

pri obhajobe v trestnom konaní spočívajúci v možnosti zvoliť si obhajcu nemôže byť neobmedzený z hľadiska rozsahu nároku na náhradu škody. Účelnosť vynaložených nákladov na trovy obhajoby znamená aj to, že štát nie je povinný znášať náklady v podobe neprimerane dohodnutých zmluvných odmien medzi advokátom a poškodeným, ktoré niekoľkonásobne prevyšujú odmenu mimozmluvnú. Východiskom pre posúdenie, čo treba považovať za účelne vynaložené náklady na trovy obhajoby môže byť už zmienené pravidlo, podľa ktorého sa náhrada trov obhajoby priznáva vo výške odmeny advokáta určenej podľa ustanovení vyhlášky o tarifnej odmene. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu zistil špecifikum konkrétneho prejednávaneho sporu spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie napriek tomu, že právny zástupca v pozícii obhajcu svojmu klientovi - žalobcovi vyúčtoval paušálnu odmenu, tomuto priznal iba náhradu škody vo výške odmeny tarifnej. Okresný súd ale pri určení výšky škody vychádzal z prepočtu (porovnania) paušálnej odmeny s odmenou, ktorá by prislúchala ako odmena tarifná v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnej pomoci; poskytnutie jednotlivých úkonov právnej pomoci mal preukázané obsahom pripojeného trestného spisu a vykonanie štyroch porád s klientom obsahom záznamov o ich vykonaní. Postup súdu prvej inštancie je plne v súlade s uvedenou rozhodovacou praxou, vo svetle ktorej treba teleologicky vykladať aj ustanovenie § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.. Zmyslom právnej úpravy § 18 ods. 3, ako vysvetlil najvyšší súd v uvádzanom rozhodnutí, bolo neprisudzovať náhradu zmluvnej odmeny niekoľkonásobne prevyšujúcu odmenu tarifnú. Táto zásada v prejednanom spore dodržaná bola. Predmetom konania bol nárok na náhradu škody. Tvrdenie odvolateľky o tom, že súd prvej inštancie rozhodol ultra petitem sa netýka základu nároku (náhrada škody z titulu trov právneho zastupovania v predchádzajúcom trestnom konaní), ale iba správnosti spôsobu ustálenia jeho výšky. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd žalobcovi nepriznal viac ako bola požadovaná náhrada škody (priznal 2.789,74 Eur oproti požadovaným 2.900,- Eur) a nepriznal ich ani na základe iných skutkových tvrdení (či už ide o základ nároku - základné atribúty zodpovednostného právneho vzťahu, alebo o jeho výšku uplatnenú podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z., hoci podľa ustanovení o paušálnej odmene - správnosť tohto postupu je otázkou právnu). Súd prvej inštancie iba správne aplikoval ustanovenie § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. a žalobcom uplatnenú výšku náhrady škody redukoval v súlade s právnou úpravou. Skutkovým základom (a aj právnym dôvodom) uplatnenia náhrady škody sú stále trovy obhajoby vzniknuté v súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci. Pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že okresný súd priznaním nižšieho nároku na základe skutkových tvrdení uvedených v žalobe nerozhodol ultra petitem. Žalobca stále žiadal o ochranu svojho nároku na náhradu škody a je plne v kompetencii súdu posúdiť jeho výšku v súlade s právnym predpisom.

7.2 Ani doplnenie úkonu z 05. 01. 2018 do tarifnej špecifikácie trov konania súdom prvej inštancie nie je dôvodom na zmenu žaloby. Nešlo o uplatnenie rozšíreného práva, ani o uplatnenie práva iného, keďže k nemu došlo v rámci vykonávania dokazovania okresným súdom za účelom ustálenia správnej výšky uplatnenej náhrady škody v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Iná situácia by nastala, keby náhrada škody doplnením tohto konkrétneho úkonu presiahla žalobcom uplatnenú čiastku 2.900,- Eur (skutkový základ tohto nároku v podobe toho, že ide o náhradu škody, menený nebol). Okresný súd ustanovenie § 140 C. s. p. teda aplikoval správne. Právnym základom uplatnenej žaloby, ktorý menený nebol, čo odvolací súd opakovane zdôrazňuje, sú ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. Ustanovenie § 18 ods. 3 uvedenej právnej úpravy je iba pravidlom upravujúcim spôsob výpočtu náhrady škody z titulu trov vzniknutých v pôvodnom konaní, ktoré súd prvej inštancie správne aplikoval. Žalobca stále požadoval rovnaké plnenie a robil tak na základe tých istých skutkových okolností (týkajúcich sa porušenia jeho práv orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci vydaním nezákonného rozhodnutia). Ani skutkový základ prejednaného nároku teda menený nebol, a to ani vo vzťahu k požadovanej výške náhrady škody.

8. Podstata odvolacej argumentácie vo vzťahu k existencii nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.) spočívala v tom, že právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktorým bola spôsobená škoda (uznesenie o vznesení obvinenia vyšetrovateľom OR PZ v Rimavskej Sobote dňa 31. 03. 2017 žalobcovi, ktorého sťažnosť voči tomuto rozhodnutiu bola uznesením prokurátora zo dňa 04. 05. 2017 zamietnutá) nebolo procesne predpísaným spôsobom zrušené. Odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd správne prihliadal na konkrétne okolnosti prípadu a na oslobodenie žalobcu v procesnej pozícii obžalovaného v trestnom konaní spod obžaloby, ktoré nasvedčuje tomu, že trestné stíhanie proti žalobcovi nemalo byť začaté. Odvolateľ porovnával prípad povinného zastavenia trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, kedy je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený a oslobodenie žalobcu spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c) Trestného

poriadku, kedy nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný (teda nebolo nepochybné, že skutok obvinený nespáchal); odvolateľka poukazuje na to, že vinu žalobcu v trestnom konaní preukazovala predovšetkým výpoveď odsúdeného ml. M. L.. Odvolací súd iba stručne udáva, že priebeh trestného konania v konaní o náhradu škody nepreskúmava, aj uvedená výpoveď bola predmetom posudzovania v trestnoprávnom konaní, kde bola riadne vyhodnotená. Pre súd konajúci o nároku na náhradu škody je relevantný záver o oslobodení žalobcu spod obžaloby. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania ako bolo publikované v rozsudku NS SR sp. zn. 1Cdo 53/93 pod číslom 70 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky, ročník 1994 a v rozsudku NS ČR sp. zn. 1Cz 6/1990, publikovanom pod číslom 35 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1991. Uvedené rozhodnutia boli síce prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb., no sú použiteľné aj v aktuálnej právnej úprave. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 4MCdo 15/2009 zo dňa 18. 10. 2010, na ktorého závery poukazuje aj odvolateľka, konštatoval potrebu výkladu ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nielen gramaticky, ale aj systematicky a teleologicky. Práve z dôvodu teleologického výkladu (hľadajúceho zmysel a účel právneho predpisu), ako uviedol najvyšší súd, nemožno lipnúť na formálnom zrušení tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Odvolací súd iba dopĺňa, že právoplatnosťou rozhodnutia o oslobodení žalobcu spod obžaloby bolo trestné konanie skončené, zanikli účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, podozrenie zo spáchania trestného činu obžalovaným nebolo preukázané, čo má napriek povinnosti orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť za následok nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia žalobcovi. Odvolací súd preto uzatvára, že nárok žalobcu na náhradu škody je daný, lebo boli splnené všetky kumulatívne predpoklady zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., konkrétne nezákonné rozhodnutie (uznesenie o vznesení obvinenia OR PZ v Rimavskej Sobote zo dňa 31. 03. 2017, ČVS: ORP-412/1-VYS-RS-2016 za zločin krádeže a prečin poškodzovania cudzej veci formou spolupáchateľstva), na základe ktorého bolo po podaní obžaloby vedené trestné konanie pred Okresným súdom Rimavská Sobota pod sp. zn. 4T/21/2018 a nadväzujúce odvolacie konanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici, oslobodenie žalobcu spod obžaloby potvrdzujúce nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré je potrebné vykladať ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia, vznik škody na strane žalobcu pozostávajúcej z účelne vynaložených trov obhajoby v trestnom konaní, ktorý je v príčinnej súvislosti s trestným konaním začatým na základe uznesenia o vznesení obvinenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia nevyslovil súd rozhodujúci o žalobe na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, ale kompetentné orgány v trestnom konaní.

9. Iné odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľka netvrdila, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania, hoci ho odvolaním formálne napadla. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C. s. p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a po zistení jeho vecnej správnosti aj súladu s právnou úpravou ho potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C. s. p.).

10. Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku o zamietnutí zvyšku žaloby (II. výrok) zostal nedotknutý (§ 367 ods. 3 C. s. p.).

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (§ 262 ods. 1 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).